

BESLÄGTAD, a. 2. 1) Som är i släktskap. *Han är b. med mig. Vi äro nära, på långt håll b-e.* — *Syn.* Slägt, I släktskap, Befrindad.

BESLÖJA, v. a. 1. Dölja under en slöja (både egentl. o. fig.) *Hon b-de sitt ansigte. B. sina behag. B. sig.* (Fig.) *B. sina ord, sin mening, sin afsigt.* — *Beslöjande*, n. 4.

BESMAN, n. 5. (af det italienska *Peso a mano*, d. v. s. handvåg) Verktyg, hvarmed smärre föremål (ej uppgående till mer än ett par lispund) vägas, och bestående af en dubbelarmad häfstång, med vigten och vägskaalen fästade i hvar sin ända, och axeln tillika med rörelsepunkten flyttbar emellan dem båda. [Betsman.]

BESMITTA, v. a. 1. 1) Genom smitta meddelas någon en sjukdom. Brukas isynnerhet om veneriska sjukn, pesten, skabb, o. d. — *Syn.* Se *Smitta*. — 2) Meddela ett ämne smittsam egenskap. *Luften har blifvit b-d af elaka dunster, som uppsliga ur träsken.* — *Syn.* Förpesta, Förskämma. — 3) (fig.) Bibringa falsk lära, oriktiga tänkesätt, laster, o. s. v. *Vara b-d med katolska villfarelser, med fritänkeri, med kommunism, med girighet*, o. s. v. — Ordet brukas mest i part. pass.

BESMITTANDE, n. 4. Handlingen, då man besmittar.

BESMITTELSE, f. 3. (både egentl. o. fig.) 1) Se *Besmittande*. *Han har fått sin sjukdom genom b.* — 2) Smittadt tillstånd. *Venerisk b. är svår att bota.* — *Syn.* Se *Smitta*. — 3) Hvad som besmittar, smittoämne. *Akten eder för b., för syndens b.* — *Syn.* Se *Smitta*.

BESMUTSA, v. a. 1. (föga brukl.) Rundt omkring, på alla håll, mycket smutsa. — *Syn.* Se *Smutsa*. — *Besmutande*, n. 4.

BESMYCKA, v. a. 1. 1) (föga brukl.) Rikligen smycka. — *Syn.* Se *Pryda*. — 2) (fig.) Sätta vacker färg på en sak, för att öfverskylla dess rätta beskaffenhet. — *Syn.* Bemantla. — *Besmyckande*, n. 4.

BESMÖRJA, v. a. 2. (böjes som *Smörja*) 1) (föga brukl.) Öfverallt, rikligt smörja. *B. med olja.* — *Syn.* Se *Smörja*. — 2) Smutsa med något smörjigt ämne. Brukas mest i part. pass. *Besmord.* — *Syn.* Se *Smutsa*. — *Besmörjande*, n. 4. o. *Besmörjning*, f. 2.

BESNÄRJA, v. a. 2. (föga brukl.) Illa snärja.

BESOFVA, v. a. 1. (bildadt efter det tyska *beischlafen*) Hafva olofligt samlag med. — *Besofvande*, n. 4.

BESOLDA, v. a. 1. 1) (i militärspråket) Underhålla genom sold. *B. trupper.* — 2) (fig.) Underhålla, betala någon i och för ett visst ändamål. *B. en skribent, en bandit.* — *Syn.* Salariera, Köpa. — *Besoldande*, n. 4.

BESOLDNING, f. 2. 1) Handlingen, då man besoldar. — 2) Se *Sold*.

BESPARA, v. a. 1. 1) Hushålla med något, så att det räcker längre, står bättre bi, eller tills det behöfves. *B. sina penningar för oförutsedda behof. B. sina krafter till det svåraste arbetet.* — Bättre säges i denna bem. Spara. — 2) (fig.) Befria från, göra öfverflödig. *Denna nyhet b-de mig en lång och besvärlig resa. Jag skall b. dig detta bekymmer. B. dig alla bekymmer. B. mig den sorgen, att . . . .* — 3) (mål.) Lemna vissa ställen af en figur, utan att pålägga färg.

BESPARANDE, n. 4. Handlingen, då man besparar.

BESPARING, f. 2. 1) Se *Besparande*. *Genom*

b. samlar man något. Att bruka paraply är en god b. på hattar. — 2) Hvad man har i behåll genom besparande. *Jag har en liten b. af 100 R-dr, som nu kommer väl till pass. Lefva af sina b-ar.* — *Syn.* Besparade, behållna medel, Sparpenning, Spargods.

BESPARINGSFOND, ---fångd, m. 3. Se *Reservfond*.

BESPARINGSKRAGE, m. 2. pl. — *kragar*. Mindre halskrage, som fruntimmer till besparing bruka.

BESPARINGSMEDEL, n. 5. pl. Medel, som genom besparing finnas i behåll.

BESPARINGSSPIS, m. 2. Köksspis, så inrättad, att åtgången af bränsle derigenom i betydlig mån förminskas.

BESPEJA, v. a. 1. (föråldr.) Hemligt och noga, samt i fiendtlig afsigt, gifva akt på. *B. fienden, fiendens rörelser. B. ett land, en fästning. Man b-r er, allt hvad ni gör.* — Förkommer mest i bibelspråket, men har äfven börjat upptagas i det vanliga skriftspråket. — *Syn.* Rekognoscera, Spionera på, Lura på, Speja på. — *Bespejande*, n. 4. o. *Bespejning*, f. 2.

BESPEJARE, m. 5. (föga brukl.) En, som bespejar någon. Åtföljes alltid af genitiv eller pron. poss. *Akta dig! se der en af dina b.* — *Syn.* Spion.

BESPETSJA, v. a. 1. (fam. o. skämtv.) Bereda någon på något. *Jag kan b. dig på, att du snart skall bli het om örönen. Det kan jag b. dig på.* — *Syn.* Se *Bereda*. — *B. sig*, v. r. *B. sig på*, bereda sig på något. *Du får b. dig på, att det blir fullt revodder.*

BESPIKA, v. a. 1. (mindre brukl.) Rundt omkring eller öfverallt fästa, befästa med spikar. — *Bespikande*, n. 4.

BESPISA, v. a. 1. Gifva tillräcklig spis, mat åt någon. *B. de hungriga.* — *Bespisande*, n. 4. o. *Bespisning*, f. 2.

BESPOTTA, v. a. 1. (af det tyska *bespotten*) På ett fiendtligt, groft och hånande sätt göra narr af. *Vår Frälsare blef b-d af Judarna. B. heliga ting.* — *Syn.* Se *Begabba*. — *Bespottande*, n. 4.

BESPOTTA, v. a. (af det svenska *Spotta*) Spotta öfverallt på något. Brukas föga. — *Bespottande*, n. 4.

BESPOTTARE, m. 5. En, som gerna bespottar andra menniskor eller det heliga. *Sitt icke, der de b. sitta.* — Brukas mycket i bibelspråket och i andlig stil; stundom äfven, men då mera skämtvis, i det vanliga språket. — *Syn.* Se *Begabbare*.

BESPOTTELSE, f. 3. Tal eller skrift, hvarigenom man bespottar. *B. af Guds heliga ord. Hans skrift är en b.* — *Syn.* Se *Begabberi*.

BESPRINGA, v. a. 3. (böjes som *Springa*) Betäcka (ett sto). Säges om hingstar. — *Syn.* Beskåla.

BESPRUTA, v. a. 1. Spruta på. *B. ett sår. B. med vallen.* — *Besprutande*, n. 4. o. *Besprutning*, f. 2.

BESPRÄNGA, v. a. 2. (af det tyska *besprengen*) Stänka öfver. — Brukas sällan. — *Besprängande*, n. 4. o. *Besprängning*, f. 2.

BESPRÄNGD, a. p. 2. Liksom öfverstänt, spräcklig. *B. med gult och blått.*

BESPÄCKA, v. a. 1. (af det tyska *Späcka*) Se *Späcka*. **BESPÄND**, a. 2. (af obrukliga verbet *Bespänna*) För hvilken dragare äro spända. *En vagn, b. med fyra hästar. En bondvagn, b. med en oxe.*